(గత సంచిక తరువాయి)

11

ఎల్లలు లేని మైదానంలో హోరుగాలిలో జోరువానలో తడుస్తూ నడుస్తూ ఉండగా హఠాత్తుగా నగ్నంగా అయిపోయినట్టు విపరీతమైన సిగ్గుతో అవమానంతో వణికిపోయింది అనన్య.

ఎవ్వరూ చూడలేదా? ఎవ్వరికీ తెలీదా? అయితేనేం? ఆత్మాభిమానం ఏమైనట్టు?

ధీరేంద్ర తన అభిమానాన్ని నిశ్శబ్దంగా నిర్దాక్షిణ్యంగా అవమానించేశాడు.

అబద్ధం చెప్పినా నిజం చెప్పినా అతని దగ్గర తనకు విలువేలేదు.

"వాచ్ హర్!" అని తనకు కాపలా పెట్టిన జంబోను నమ్ముతాడు గాని అందులో వెయ్యోవంతైనా తనను నమ్మడం లేదు.

ఒక మనిషి విలువ ఇంతకన్నా పడిపోతుందా? ఇంతకన్నా ఘోరం ఉంటుందా?

మేడమీద గదికొచ్చి అవమానంతో ముడుచుకు పడుకుంది అనన్య. వెక్కి వెక్కి ఏడవాలనిపించింది.

ఎవరికి వినిపిస్తుంది ఈ వేదన - ఈ రోదన?

అలనాటి చెలికాడు తొలిప్రేమికుడు.. వాసు హఠాత్తుగా గుర్తొచ్చాడు.

ఏమైపోయావు వాసూ? ఎక్కడున్నావ్?

"వర్జిన్ కావాలని అనుకోలేదులే" అన్న వాసు మాటకి ఆ ఒక్క మాటకి అతన్ని వేలమైళ్ళ దూరానికి విసిరేసింది. వర్జినిటీ. శీలం. కేవలం శరీరం.!!

కానీ ఇదేమిటిప్పుడు? నేను నేనే అన్నా నమ్మకం లేదు. నేను నేను కాదు అన్నా నమ్మడంలేదు.

ఇంతకీ నేనెవర్ని?

అనన్యనూ కాను. చిత్రనూ కాను. నిజంలేదు. అబద్ధం లేదు ఆత్మ లేదు.

ఆడపిల్లగా కనిపించే ఒక నీడను.

ఒక దెయ్యాన్ని - పిశాచాన్ని.. అంతేనా?

ఇప్పుడిక ఏడ్చికూడా లాభం లేదు.. శక్తి అంతా లాగేసిన శూన్యంలోకి ఒక బ్లాక్ హోల్‌లోకి వెళ్ళిపోయినట్టు.. నిద్రపోయింది అనన్య.

●●●

నిశ్శబ్దానికి శబ్దం ఉంటుందా?

చెవుల్లో గీపెడుతున్నదేమిటి? మెదడులోకి పురుగులాగా కొరుక్కుంటూ వచ్చేస్తున్నదేమిటి?

శూన్యంలో నిశ్శబ్దానికి గొంతువచ్చి వెక్కిరిస్తూ ఆవులించినట్టు వికారంగా అనిపిస్తుండగా మాయ తెర తొలగినట్టు నిద్ర చెదిరి హఠాత్తుగా లేచి కూచుంది అనన్య.

హైదరాబాద్‌లో తన అపార్ట్ మెంట్ కాదా? వెంటనే చకచకా తయారయి టీవీ ఆఫీస్‌కి వెళ్ళొద్దా?

నిన్న రాత్రిదాకా జరిగిందంతా ఒక పిచ్చికల, ఒక పీడకల కాకూడదా?

కిటికీలోకి బద్ధకంగా వస్తున్న సూర్యరశ్మిని బట్టి టైము ఎంతో తెలియలేదు. వాచీలో పదీ నలభై దాటుతోంది.

అలవాటుగా సెల్ ఫోన్ అందుకుని మెసేజ్‌లూ మిస్డ్ కాల్స్ చూసుకోబోయింది. సిమ్ లేని సంగతి అప్పుడే గుర్తొచ్చి ఫోన్‌ని విసిరేసింది.

బంగ్లా అంతా నిశ్శబ్దం. మేడదిగి కిందికొచ్చింది. హాల్లో చూసింది. జంబోలేదు. ఉంటే ఈసరికి గుర్ గుర్ మనాలి.

మాస్టర్ బెడ్ రూంలోంచి అలికిడి లేదు. తలుపు లాక్ చేసి ఉంది.

ఎక్కడికెళ్ళాడు ధీరేంద్ర! జంబో ఎక్కడ?

ఇలా హౌస్ అరెస్ట్ చేసి వెళ్ళడం బొత్తిగా బాగులేదు. కానీ ఏది మాత్రం బాగుంది గనుక?

బాత్ రూం కెళ్ళి ఫ్రెష్ అయి తయారవ్వాల్సిన అవసరం ఉంది. కానీ సరంజామా ఏదీ?

తన లగేజ్ అటునుంచి అటు హోటెల్ నుంచే మిస్ అయిపోయింది కద! తన కెమెరా నోట్ బుక్... పర్సనల్ వస్తువులన్నీ గల్లంతే! వాటన్నిటినీ చిత్ర వెళుతూ వెళుతూ పట్టుకెళ్ళింది - తర్వాత ఏం చేసి ఉంటుంది?

కొద్దిక్షణాలపాటు హాల్లో అటూ ఇటూ పచార్లు చేసి దిక్కు తోచక మళ్ళీ మేడమీదికే వెళ్ళింది.

బాల్కనీ తలుపు తోసింది. దానికి లాక్ ఏమీ లేదు.

బాల్కనీలోకొచ్చి చూస్తే ఉదయం ఎండవెచ్చదనం చిరుచలిగాలి మోసుకొచ్చిన ప్రకృతి పరిమళం హాయిగా సోకింది

దూరాన్నుంచి సరుగుడు చెట్లు హలో అన్నాయి. టీ తోటలో ఆకులమీద నీరెండ తళ తళా మెరుస్తూ గుడ్ మార్నింగ్ అంది.

కాంపౌండ్‌లో గమనిస్తే బ్లాక్ స్కార్పియో లేదు. తనని హౌస్ అరెస్ట్‌లో పెట్టి ధీరేంద్ర ఎటో వెళ్ళాడన్నమాట! మరి వాచ్ డాగ్ జంబో ఎక్కడా? అనుకుంటూ ఉండగానే బంగ్లా అవతల పొదల్లోంచి అలికిడి అయింది. గెంతుతూ దూకుతూ దూసుకొట్టింది జంబో. వచ్చీ వచ్చీ కిందనుంచి బాల్కనీవైపు తన వైపు ఎగజూస్తూ వగరుస్తూ నిల్చుంది.

"హాయ్ జంబో! గుడ్ మార్నింగ్" అనగానే అదీ "గుడ్ మార్నింగ్" అన్నట్టే కాబోలు స్పీడ్‌గా తోక ఊపింది.

అయితే బాల్కనీ నుంచి దూకిపారిపోవడం కుదరదన్నమాట అనుకుంది అనన్య నిష్కర్షగా.

అంతలో గుట్టకింద నుంచి గురగురమని శబ్దమైంది. ఏదో పాకింది. దూకింది - తిరుగుడుగా దూకుడుగా దూసుకొచ్చింది... బ్లాక్ స్కార్పియో...

అది స్ర్‌మని పైకొచ్చి కాంపౌండ్‌లోకి తిరిగొచ్చి విసురుగా ఆగగానే ఎగిరి దూకి వెళ్ళింది జంబో, డాగ్ అండ్ మాస్టర్, అదో విచిత్ర దృశ్యం.

మాస్టర్‌నే ఎటాక్ చేసేంత ఫోర్స్‌తో ఎగబడుతూ చుట్టేస్తూ తోక ఊపేస్తుంటే.. జంబోను హగ్ చేసి వదిలిపెట్టాడు ధీరేంద్ర.

"అరె.. కూల్‌డన్ బేబీ.. అయ్ గాట్ మీట్ ఫర్ యూ.. వెయిట్ వెయిట్.."

ఎంత ఉత్సాహం ఉన్నా, అతన్నీ కమాండ్‌ని మాత్రం గౌరవిస్తుంది జంబో.

కారులోంచి మొయ్యలేనన్ని పాకెట్లు, బాక్స్‌లు, క్యారీ బ్యాగ్.. చకచకా దించాడు ధీరేంద్ర.

ప్రొద్దున్నే షాపింగ్‌కి వెళ్ళాడన్నమాట.. తయారయే వెళ్ళాడు. ఫ్రెష్‌గా స్మార్ట్‌గా ఉన్నాడు. కారులోంచి బ్యాగ్స్ దించుతుండగా అతని జబ్బల కండరాలు పొంగడం చూస్తే 'వావ్' అనిపించింది.

అక్కణ్ణుంచీ పైకి చూశాడు ధీరూ. నిష్ఠూరమంతా నొక్కిపట్టినట్టు "అలా చూస్తూ ఎంజాయ్ చెయ్యకపోతే.. వై డోంట్ యూ హెల్ప్‌మీ విత్ దీస్?"

శత్రుత్వం ఎక్కడికి పోయింది? అనుమానాలు ఏమయ్యాయి? హైదరాబాద్ ప్రయాణం మాటేమిటి? షాపింగ్ కెళ్ళి సరుకులు తెచ్చినట్టు ఈ ఫ్యామిలీ సీన్ ఏమిటిటా?

మనసున సంగీతం తిక్కగా మోగింది.

"హెల్ప్ యూ!" అంది ఉడుకుమోత్తనం నటిస్తూ.

అనన్యా! నీకు తెలుస్తోందా? ఏదో కెమిస్ట్రీ. పనిచెయ్యడం మొదలైంది. జాగర్త. జాగర్త. అని మనసు రొద..

"హౌ కెన్ అయ్ హెల్ప్‌యూ?"అని అరిచింది. కింది డోర్‌ని చూపిస్తూ చెయ్యి తిప్పి "యూ హావ్ లాక్డ్‌మీ..! నన్ను అరెస్ట్ చేశావ్!" అంది కోపంగా

నిష్ఠూరం. కోపం. ఉడుకుమోత్తనం అన్నీ ఉన్నాయి. కానీ ఏదో మెత్తబడుతోంది. మనసనే యంత్రంలో ఏవో చక్రాలు వెనక్కీ ముందుకూ ఊగుతున్నాయి, ఆగుతున్నాయి, తిరుగుతున్నాయి.

"ఓహ్!.. సారీ.. అహఁ.. నాట్ సారీ.. బట్ ఎస్.. ఓకే.. కమ్ డౌన్.." అతను ఒక్క గెంతుతో వెళ్ళి తాళం తీశాడు.

అనన్య చకచకా దిగివచ్చి జాయిన్ అయింది.

వాళ్ళిద్దరి మధ్యా ఎగబడి దూకుతోంది జంబో. దాని తోక విపరీతంగా ఊగుతోంది.

●●●

బ్రాస్, పాంటీస్‌తో సహా అన్నీ తెచ్చాడు. జీన్స్, టీ షర్ట్స్, స్వెటర్స్, స్కార్ఫ్స్.. సోప్స్, షాంపూ, కండిషనర్, పౌడర్, లిప్‌స్టిక్స్,హేర్ డ్రయర్, క్లిప్స్..

వాట్ నాట్?

తను షాపింగ్ చేసుకున్నా సరిగ్గా ఇవే తెచ్చేది అనిపించింది. అన్నిటికన్నా ఆశ్చర్యం. సరిగ్గా పర్ఫెక్ట్‌గా తన సైజ్‌లు అతనికి ఎలా తెలుసు?

"నేను చూసుకుంటాను!" అంటే ఇదా అర్థం?

హైదరాబాద్ ప్రయాణం సంగతేమిటి?

"గెట్ రెడీ.. ఫాస్ట్!" అన్నాడు ధీరేంద్ర చురుగ్గా

"తర్వాత చూద్దాం"

స్నానం చేస్తూ ఇంకా ఆశ్చర్యపోతూనే ఉంది అనన్య. ఒకటి మాత్రం నిజం.

ఇతను మామూలు మనిషి కాడు. వీడు సామాన్యుడు కాడు. చూస్తాడు. చూసుకుంటాడు. అనుకున్నది అనుకున్నట్టు చేస్తాడు....

మనస్సులో గుసగుసమొదలైంది. ఇతను ఇలా చూసుకుంటూ ఉంటే, ఇంకా కొన్నిరోజులు ఇలాగే గడపొచ్చేమో!.

అడ్వెంచర్! థ్రిల్!

ఇదేనా అనన్యా నువ్వు కోరుకున్నది? ఇది కాదా నువ్వు కోరుకున్నది?

వేడి వేడి నీళ్ళతో తలారా స్నానం చేసేసరికి వేరే ప్రపంచంలో మేలుకున్నట్టయింది.

టవల్ చుట్టుకుంటూ ఉండగా గమనిస్తే బాత్ రూం అంతా ఆవిరితో నిండిపోయింది.

అద్దంలో చూసుకోవాలంటే ముఖం కనిపించలేదు. అద్దం మీద ఆవిరి కమ్మేసింది. ఆవిరి పొరను చెరిపెయ్యబోతూ ఆగింది అనన్య.

చూపుడు వేలితో ఆవిరి పొరమీద రాసింది. అనన్య నీడ్స్ లవ్.

ఆ అక్షరాల మేరకు ఆవిరి చెదిరింది. అద్దంలోకి తొంగి చూస్తూ కొత్తగా కనిపించాయి అనన్య కళ్ళు. ఆ కళ్ళలో కొత్త మెరుపుంది.

ఏమిటా మెరుపు?...

●●●

ఫ్రెష్‌గా, నీట్‌గా తయారైన అనన్యని కళ్ళార్పకుండా చూశాడు ధీరేంద్ర. "వావ్! ఫెంటాస్టిక్! బట్టలు పర్‌ఫెక్ట్‌గా సరిపోయాయి.. అండ్ ది కలర్స్ మ్యాచ్ యూ సో వెల్!.."

"థేక్స్.. ఫర్ ఎవ్రీ థింగ్!"

"కమాన్! ఆకలెయ్యడం లేదూ?"

బ్రేక్ ఫాస్ట్ ఇంకా బాగుంది. ఇడ్లీ, పొంగల్ తెచ్చాడు. వాటిని మళ్ళీ ఓవెన్‌లో పెట్టి వేడి చేసి సర్వ్ చేశాడు.

ఈ మనిషి గూండాగిరీ చేస్తాడంటే యాసిడ్ దాడి చేస్తాడంటే.. ఎలా నమ్మడం?

"మిస్టర్ ధీరేంద్రా! ఏ మాటకి ఆ మాటే చెప్పాలి... యూ ఆర్ రియలీ వెరీ డిఫరెంట్!.. అండ్ రియలీ రియలీ నైస్ టూ మీ!...!

"ఆఁ.." అంటూ ఇక వేడి వేడి కాఫీ అందించాక అనన్యవైపు, చురుగ్గా కత్తి చూపు చూశాడు.

"బట్ యూ ఆర్ నాట్ నైస్!" అన్నాడు కరుగ్గా "ఇంకా తెలీడం లేదు... నువ్వు అనన్యవా? చిత్రవా?"

అదిరిపడింది. ఏం మొదలు పెడతాడిక?

●●●

" జస్ట్ వెయిట్... ఉయ్ విల్ సీ!.." అంటూ మాస్టర్ బెడ్ రూంలో కెళ్ళి తలుపువేసుకున్నాడు ధీరేంద్ర.

ఏం చేస్తాడు లోపల? తపస్సు చేస్తాడా? సమస్యకి కొత్త పరిష్కారం ఎలా కనిపెడతాడు?

సస్పెన్స్ భరించలేక హాల్లో అటూ ఇటూ తిరిగింది అనన్య. రాక్స్‌లో ఏవేవో ఇంగ్లీష్ బుక్స్ ఉనాయి. చేతికందిన పుస్తకం పేజీలు తిప్పి తిప్పి కాలక్షేపం చేసింది. మనసు నిలవలేదు.

పోర్టికోలో బద్ధకంగా పడుకుని లేత ఎండ వెచ్చదనాన్ని ఎంజాయ్ చేస్తోంది జంబో.

లోపల రూంలో ధీరేంద్ర గొంతు వినిపించింది. ఎవరితోనో ఫోన్ లో మాట్లాడుతున్నాడు.

"ఆఁహా అయ్ సీ!" అంటు ఏదోగాని శ్రద్ధగా వింటున్నాడు.

అక్కడే ఉండి పొంచి వినడం అవమానం అనిపించింది. నెమ్మదిగా బైటకొచ్చి పచార్లు చేసింది. జంబో నిశ్శబ్దంగా లేచి అనుసరించింది.

"ఫ్రెండ్స్ జంబో" అనేసరికి తోక ఊపింది.

అయితే ఈ ఆరితేరిన కుక్కని కవ్వించడానికీ లేదు. మోసం చెయ్యడానికీ లేదు కాంపౌండ్ లోపలే "ఫ్రెండ్స్" అనే మాట పనిచేస్తుంది గానీ తను పారిపోయే ప్రయత్నం చేస్తే మాత్రం.. ఈ కుక్క సింహమైపోతుంది.

ఏ మాత్రం రెచ్చగొట్టకూడదు

సస్పెన్స్ పరిస్థితి కొనసాగుతూనే ఉన్నా, ధీరేంద్ర ప్రవర్తించే తీరులో డిసిప్లిన్ పెద్దమనిషి తరహా గుర్తుచేసుకుంటూ "నైస్ గై" అనుకుంది అనన్య. "టఫ్ గై అండ్ నైస్ గై"

అయితే ఏమిటి?

మెల్లమెల్లగా మనస్సులో రొదకి సంగీతం వచ్చినట్టయింది. ప్రేమ అనేది ఒక్కసారి ద్వేషంలోంచి పుడుతుందంటారు.

ఇది అటువంటి సన్నివేశం అనుకోవాలా?

రేప్ చేస్తాడేమో అని భయపడ్డ మొండి మనిషి ఇంత, క్లాస్‌గా ఇంత జెంటిల్‌గా ప్రవర్తిస్తుంటే. భయం పోయింది. అనుమానం పోయింది. ద్వేషం ఎప్పుడుంది? ఎందుకు ఉంది?

ఎండ చుర్రుమనే టైముకి తలెత్తి చూస్తే ఆకాశం నిర్మలంగా మబ్బుల్లేకుండా ఉంది.

అనుమానాలు చెదిరిపోయిన మనస్సు అలానే ఉంటుంది. తనకైతే అతనిమీద అనుమానాలు లేవిప్పుడు. అతని పరిస్థితి పూర్తిగా స్పష్టంగా అర్థమైంది.

కానీ అతని సందేహాలు తగ్గిపోలేదు చెదిరిపోలేదు. ఇంకా ఎక్కువవుతున్నాయి.

"నేను చిత్రనే" అని చెప్పడంతో అతను ఇంకా ఫిక్స్‌లో పడిపోయాడు. పాపం మాయగాడల్లా అమాయకుడైపోయాడు.

ఈ పరిస్థితినుంచి అతనెలా బైటపడాలి?

తనను అరెస్ట్ చేసి అతను అరెస్ట్ అయ్యాడు!

లోపల్నుంచి ఫోన్ మాట్లాడుతూ వచ్చాడు ధీరేంద్ర. "ఆఁహాఁ .. అయ్ సీ.. ఓకే.." అంటున్నాడు. ఎవర్తో ఏం మాట్లాడుతున్నాడు?

అతని వాలకం చూస్తే బాడీ లాంగ్వేజ్ చూస్తే సరిగ్గా అప్పుడే మెరుపు మెరిసినటు అర్థమైంది.

అర్థమైందేదో రూఢీ చేసుకునేలోగా అతను నవ్వుతూ ముందుకొచ్చాడు. అంతసేపూ ఫోన్‌లో నడిచిన మాటలేవో ఒక కొలిక్కి వచ్చినట్టు ఫోన్ కట్ చేసేసి తెల్లగా నవ్వాడు.

ఆ నవ్వు కొంచెం వెటకారం నవ్వు.

"సో! .. టెల్ మీ.. మిస్ చిత్రా!" అన్నమాట సూటిగా బుల్లెట్‌లా దిగింది.

రాత్రి తను చిత్రనే అని చెప్పిన తర్వాత ఇదే మొట్టమొదటిసారి అతను "చిత్రా" అని పలకడం. చిత్ర అనే మాటని చాలా చాలా వత్తి పలికాడనిపించింది.

ఆ మాటతో చూపుతో నవ్వుతో తత్తరపడింది అనన్య."టెల్ యూ.. వాట్?"

"సింపుల్ థింగ్స్ - మిస్ చిత్రా. జస్ట్ కొంచె ఇన్ఫర్మేషన్ కోసం అంతే. నీ డేట్ ఆఫ బర్త్? ప్లేస్ ఆఫ బర్త్? నేటివ్ ప్లేస్?.. ఎడ్యుకేషనల్ క్వాలిఫికేషన్స్? చిత్ర అనే పేరుకి సరిపోయేట్టు స్టాండర్డ్‌గా ఓ బయోడేటా ఉండాలి కదా!.. కమాన్ చెప్పూ.. వేరుగా గుర్తుచేసుకోవాల్సిన అవసరం లేదుకదా?.. ఆఁ..?"

అతని అభిప్రాయం అర్థమయేసరికి ఇందాకటి నిర్మలమైన ఆకాశం నిట్టనిలువునా చీలినట్టనిపించింది. ఏం చెప్పాలి ఇక? శూన్యంగా చూస్తూ ఉండిపోయింది. అతను తెల్లగా నవ్వుతున్నాడు. చాలా చాలా క్రూరంగా....

●●●

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Click here to share your comments on this serial